

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: X. L., narozený dne x
státní příslušností x
bytem v ČR: x

proti
žalovanému: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2022 č. j. CPR-2201-6/ČJ-2022-930310-V237

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) změněno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „správní orgán prvního stupně“) č. j. KRPA-283427-39/ČJ-2021-000022-ZSV ze dne 18. 11. 2021, a to tak, že část výroku ve znění „...a dle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 zákona č. 326/1999...“ se vypouští, část výroku ve znění „... a stanoví se doba, po kterou nelze cizinci

umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a to na dobu 5 let“ se mění a nově zní „... a doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, se stanovuje na 3 roky“ a část výroku ve znění „Pokud by podle rozhodnutí měla doba k opuštění území začít běžet v době trvání zajištění i cizince, začíná tato doba běžet ode dne ukončení zajištění. Pokud v průběhu doby k opuštění území je cizinec zajištěn, běh této doby se zajištěním přerušuje“ se mění a nově zní „Pokud by stanovené doba k vycestování měla začít běžet v době trvání zajištění cizince, začíná tato doba běžet ode dne ukončení zajištění. Pokud je cizinec v průběhu doby k vycestování zajištěn, běh této doby se zajištěním přerušuje“. Ve zbylé části bylo podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání žalobce zamítnuto a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3, 4 a 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, na 5 let.

2. Žalobce v žalobě namítal, že z informací, které obstaral žalovaný, je zřejmé, že dodržování právních ochran je v Čínské lidové republice (dále také jen „Čína“) vynucováno pouze laxe, dochází ke svévolnému zatýkání a věznění a zákon uděluje příslušníkům státních bezpečnostních orgánů široké pravomoci ohledně správní vazby a možnosti zadržovat jedince. Trest smrti je v Číně také nadále využíván způsobem porušujícím mezinárodní právo. Poukázal na to, že závazné stanovisko ministerstva vnitra o možnosti vycestování cizince považuje Čínu za bezpečnou zemi, přestože ze zpráv o Číně plynou informace o porušování lidských práv. Dle jeho názoru se také správní orgány nedostatečně zabývaly skutečností, že na území České republiky žije již po dobu 16 let, má zde všechny sociální vazby a přátele, a i přesto, že nemá žádný doklad totožnosti či cestovní doklad. K dané problematice odkázal na konkrétní judikaturu Nejvyššího správního soudu.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že žalobní námitky nepovažuje za opodstatněné, přičemž v podrobnostech odkázal na spisový materiál. Dle žalovaného bylo v řízení řádně posouzeno i odůvodněno vše, co bylo nezbytné. Žalovaný trval na správnosti svých závěrů, ve svém postupu neshledal pochybení a navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
5. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalobce k výzvě soudu ve stanovené dvoutýdenní lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a žalovaný výslovně souhlasil s projednáním věci bez jednání.
6. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: úřední záznam č. j. KRPA-283427-1/ČJ-2021-000022 ze dne 26. 10. 2021, podkladové materiály, oznámení o zahájení správního řízení č. j. KRPA-283427-14/ČJ-2021-000022-ZSV ze dne 27. 10. 2021, protokol o výsledku účastníka správního řízení č. j. KRPA-283427-15/ČJ-2021-000022-ZSV ze dne 27. 10. 2021, informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 5. 10. 2020, závazné stanovisko ev. č. ZS52585 ze dne 29. 10. 2021, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. KRPA-283427-39/ČJ-2021-000022-ZSV ze dne 18. 11. 2021, odvolání

žalobce ze dne 24. 11. 2021 včetně jeho doplnění ze dne 15. 12. 2021, žalobou napadené rozhodnutí č. j. CPR-2201-6/ČJ-2022-930310-V237 ze dne 21. 3. 2022.

7. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 26. 10. 2021 v 15:50 hod. prováděla hlídka cizinecké policie pobytovou kontrolu osob na adrese Praha 10, ul. Průběžná, nájezd na městský okruh směrem na Prahu 5. Na uvedené adrese byl kontrolován cizinec, který na výzvu hlídky předložil jako své vlastní platné povolení k pobytu č. x vydané na jméno x, st. přísl. x. Kontrolou dokladu na místě vzniklo podezření, že se nejedná o stejnou osobu, která hlídce předložila povolení k pobytu, čímž se snaží kontrolovaný cizinec uvést policejní orgán v omyl. Proto byl cizinec zajištěn a eskortován na oddělení cizinecké policie. Na oddělení cizinecké policie byla potvrzena skutečnost, že se jedná o jinou osobu a dále byla provedena lustrace, dle které byl cizinec hodnověrně ztotožněn jako žalobce.
8. Při výslechu účastníka správního řízení ze dne 27. 10. 2021 žalobce správnímu orgánu sdělil, že se jmenuje x, narodil se x v x v x. Dříve užíval také jméno x. V x byl naposledy v roce 2005, poté přicestoval do Evropy nelegálně a bez dokladů, po půlročním pobytu v Německu přicestoval do České republiky a od té doby zde pobývá. Doklad, kterým se prokázal policii, dostal výměnou za alkohol, žádný svůj doklad nemá. V České republice bydlí na X, přesnou adresu nezná, k ubytování tam není přihlášen. Jeho starší bratr žije v Kanadě a jeho rodiče již zemřeli. Žalobce je rozvedený a má jednu dceru, není s nimi ale v žádném kontaktu. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že je dobrý. Peníze na případné vycestování by si byl případně schopen obstarat příjmem z brigád. V České republice nemá nikoho z rodiny, pouze nějaké kamarády z řad občanů Ukrajiny a Bulharska. V případě návratu se v Číně nemá kam vrátit, ale pronajal by si byt, vracet se tam však nechce, protože má v Číně dluhy. V České republice se nijak nezapojuje, pouze chodí na brigády, aby měl peníze na jídlo a bydlení.
9. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně č. j. KRPA-283427-16/ČJ-2021-000022-ZSV ze dne 27. 10. 2021 bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodů 3, 4 a 9 zákona o pobytu cizinců uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, na 5 let. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce dne 24. 11. 2021 odvolání, které následně dne 15. 12. 2021 doplnil. Žalovaný v napadeném rozhodnutí částečně změnil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a ve zbytku jej potvrdil.
10. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
11. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného cestovního dokladu, ač k tomu není oprávněn.*
12. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
13. Podle ust. § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh*

protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.

14. Podle ust. § 179 zákona o pobytu cizinců *vycestování cizince není možné v případě důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu tam hrozilo skutečné nebezpečí.* (odst. 1) *Za skutečné nebezpečí se podle tohoto zákona považuje navrácení v rozporu s článkem 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.* (odst. 2)
15. Žalobce v žalobě poukazoval na rozpor mezi informací OAMP - Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 5. 10. 2020 a závěrem závazného stanoviska Ministerstva vnitra České republiky, ve kterém ministerstvo dospělo k tomu, že Čína je pro žalobce bezpečnou zemí a jeho vycestování je možné. Soud v této souvislosti konstatuje, že skutečnost, že Čína je zemí s nižší mírou demokracie (k tomu lze doplnit i nízký standard dodržování lidských práv), není sama o sobě důvodem znemožňujícím vycestování žalobce. Během své výpovědi žalobce neuvedl žádné skutečnosti, ze kterých by bylo možné usoudit, že by mu v případě návratu mohlo hrozit skutečné nebezpečí ve smyslu ust. § 179 zákona o pobytu cizinců, neboť v případě žalobce nejsou dány žádné předpoklady toho, že by byl v případě návratu mučen nebo podrobován nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestu. Je zřejmé, že žalobce vlast opustil dobrovolně a sám ve své výpovědi potvrdil, že v případě návratu do Číny nebude mít jakékoliv potíže a nehrozí mu žádné nebezpečí, pouze má v Číně nějaké dluhy, které doposud nezačal splácet.
16. Žalobce dále namítal, že se správní orgány nedostatečně zabývaly jeho soukromým životem, když nedostatečně zhodnotily skutečnost, že žije na území České republiky po dobu 16 let a má zde veškeré sociální vazby a všechny přátele, a také že správní orgány nepřihlédly k zdravotnímu stavu a věku. Toto tvrzení však není pravdivé, neboť správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí vyličil pobytovou historii žalobce, kterému bylo opakovaně uloženo jak správní, tak trestní vyhoštění, a také podmíněný trest odnětí svobody za maření výkonu úředního rozhodnutí. Celý pobyt žalobce od roku 2003 (kdy je z evidencí policie, Ministerstva vnitra ČR a OAMP zjištěna přítomnost žalobce na území) byl nelegální, bez potřebných dokladů a povolení. Veškeré společenské vazby, které si žalobce vytvořil na území České republiky s cizinci ukrajinské a bulharské národnosti, vznikly v době nelegálního pobytu žalobce a v době vydaných několika pravomocných rozhodnutí o vyhoštění. Žalobce nemohl tedy očekávat, že mu bude umožněno v jeho pobytu pokračovat a tyto vazby dále rozvíjet. Jiné společenské a kulturní vazby na území České republiky žalobce netvrdil. Žalobce také není ve věku seniora, ani neuvedl, že by měl jakékoliv zdravotní problémy. Dle zdejšího soudu všechny tyto skutečnosti vzaly správní orgány v potaz a dostatečně se tedy věnovaly pobytu žalobce po dobu 16 let na území České republiky i jeho společenským a kulturním vazbám jak v Číně, tak v České republice. V podrobnostech soud odkazuje na str. 7-9 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a str. 7-8 rozhodnutí žalovaného, kde jsou velmi důkladně rozebrány veškeré skutečnosti, které žalobce namítal v žalobě. Námitku žalobce tak nelze považovat za důvodnou.
17. Rozhodnutí správních orgánů nejsou v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, na kterou žalobce odkazoval v žalobě, neboť oba správní orgány hodnotily veškerá kritéria,

která stanovil Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích a zdejší soud tak v postupu žalovaného a správního orgánu prvního stupně nenalez žádné pochybení či nerespektování judikatury.

18. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 28. července 2022

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně